

Мария Илиева

Дими забързано часовника

Навън вали...
Градът обвит е във асфалт
и аз съм стгушена пашкулено
сред сиво-черен булевард.
От сиво-черна пелена.
Дими забързано часовника,
като сутрешно кафе на крак.
Студено е... до костите.
Духат ветрове.
В душата ми изгряват слънчогледи,
щом мисля си за теб...

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10073>]